Chúa Nhật thứ 33 Thường Niên - Năm A – 15/11/2026 – Đức Ông Phêrô Nguyễn Quang

Bài Đọc I – Châm Ngôn 31:10-13, 19-20, 30-31: Một người vợ hiền đức là báu vật vô giá, được chồng tin tưởng và suốt đời làm những việc thiện lành. Bà là người chăm chỉ, giàu lòng bác ái, xứng đáng được tán dương, nhất là vì lòng kính sợ Chúa.

Đáp Ca – Thánh Vịnh 128: Những ai kính sợ Chúa và bước đi trong đường lối Người đều được chúc phúc. Họ được hưởng thành quả từ công lao của mình, có một gia đình thịnh vượng và nhận lãnh những ân phước từ Thiên Chúa suốt cả cuộc đời.

Bài Đọc II – 1 Thêxalônica 5:1-6: Ngày của Chúa sẽ đến một cách bất ngờ. Trong khi những người khác có thể bị rơi vào thế bị động, thì các tín hữu – những người con của ánh sáng – cần phải luôn tỉnh thức và tỉnh táo.

Tin Mừng – Mátthêu 25:14-30: Một người chủ trước khi đi xa đã giao phó tài sản cho các đầy tớ. Hai người đầy tớ đã đầu tư và làm tăng gấp đôi số vốn được giao; khi chủ trở về, họ được khen ngợi và trao thêm nhiều trách nhiệm hơn. Người đầy tớ thứ ba lại đem giấu số tiền đó; anh ta bị quở trách vì sự lười biếng, thụ động, và cuối cùng bị tước mất cả những gì mình đang có.

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

Có một sự khác biệt rất lớn giữa việc giữ an toàn và việc tỉnh thức.

Khi dựng nên chúng ta, Thiên Chúa trao cho chúng ta một ân huệ tuỳ khả năng từng người, rồi Người ban cho chúng ta sức khoẻ, thời giờ, tài năng, để chúng ta làm sinh lợi cho Người. Người nhận hai nén hay năm nén hoặc một nén là tuỳ khả năng mà ông chủ tín nhiệm giao cho. Điều ông chủ muốn là sinh lời chứ không phải chôn giấu tiền bạc của ông chủ để chờ khi ông về trả lại. Cũng vậy, Thiên Chúa ban cho ta ơn đức tin qua Hội thánh, chúng ta cần làm cho đức tin lớn mạnh qua việc thực thi đức ái Ki-tô Giáo, chứ không phải cứ lấy lý do "đạo tại tâm" rồi không làm gì cả.

Người nhận hai nén và năm nén đã sinh lợi gấp đôi, nghĩa là những ai biết dùng ơn Chúa để hoàn thiện bản thân và mưu ích cho tha nhân, cho cộng đoàn, giáo xứ và Giáo hội. Người nhận một nén đã chôn giấu đi, nghĩa là dù mang trên mình Ấn tích Rửa tội nhưng đã không sống đạo, đã để cho hạt giống đức tin bị chôn vùi và không sinh hoa trái gì cho đời sống thiêng liêng.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, chúng ta được nghe một trong những câu chuyện đầy thách đố nhất của Chúa Giêsu: **Dụ ngôn về những nén bạc**. Một ông chủ đi xa và giao cho các đầy tớ của mình một khối tài sản khổng lồ. Ông trao cho người thứ nhất năm nén bạc, người thứ hai hai nén, và người thứ ba một nén—tùy theo khả năng của mỗi người. Hai người đầy tớ đầu tiên lập tức bắt tay vào việc, dùng số tiền đó để kinh doanh và làm tăng gấp đôi những gì họ đã nhận được.

Sau đó, chúng ta gặp người đầy tớ thứ ba. Anh ta cầm nén bạc duy nhất của mình, đào một cái hố dưới đất rồi chôn nó xuống. Khi ông chủ trở về, người đầy tớ này chẳng hề tỏ ra hối lỗi. Thậm chí, anh ta còn có vẻ tự hào về sự thận trọng của mình. Anh ta nói: *"Thưa ông chủ, tôi biết ông là người khắt khe... vì sợ hãi nên tôi đã đi chôn nén bạc của ông dưới đất. Đây, tôi xin trả lại cho ông."*

Hãy lưu ý điều gì đã khiến người đầy tớ thứ ba thất bại. Anh ta không phung phí tiền bạc vào lối sống buông thả, cũng không làm mất số tiền đó trong một thương vụ thất bại. Tội của anh ta chính là sự tê liệt. Bị nỗi sợ hãi chi phối, cùng với cái nhìn sai lệch rằng ông chủ của mình là một bạo chúa khắc nghiệt, anh ta đã chọn cách bảo

toàn thay vì đầu tư. Anh ta chọn lối sống "an toàn". Và Chúa Giêsu cho chúng ta thấy rằng, việc chọn lối sống "an toàn" đối với những ân huệ của Thiên Chúa là một bi kịch. Trong thế giới cổ đại, một "nén bạc" là một số tiền rất lớn, tương đương với tiền công lao động của một người trong khoảng hai mươi năm. Trong đời sống tâm linh, một "nén bạc" chính là tất cả những gì Thiên Chúa đã trao phó cho chúng ta: thời gian, đức tin, khả năng tha thứ, của cải vật chất và cả cá tính độc đáo của mỗi người. Không điều gì trong số đó thực sự thuộc về chúng ta. Chúng ta chỉ là những người quản lý, chứ không phải là chủ sở hữu. Thiên Chúa ban cho chúng ta những ân huệ này không phải để chúng ta cất giữ cẩn thận rồi trả lại nguyên vẹn vào cuối cuộc đời, mà là để chúng ta sử dụng chúng, làm cho chúng sinh hoa kết trái trong thế giới này.

Tại đây, bài đọc thứ nhất trích từ sách Châm Ngôn mang đến cho chúng ta một hình ảnh cụ thể về một cuộc đời "năm nén bạc" trông như thế nào. Chúng ta được nghe những lời ca tụng nổi tiếng dành cho "người phụ nữ đức hạnh"—một người phụ nữ đầy bản lĩnh và giá trị. Hãy lưu ý rằng giá trị của một người không nằm ở việc họ trốn tránh các vấn đề của thế giới tốt đến mức nào. Một người có giá trị là người sống năng động, sáng tạo và dấn thân sâu sắc. Họ làm việc bằng đôi bàn tay đầy yêu thương, chăm lo cho gia đình, và quan trọng hơn cả là "dang tay ra với người nghèo khó, mở rộng vòng tay đón lấy những ai túng thiếu". ***Họ dùng những ân huệ mà Thiên Chúa ban tặng để trực tiếp vun đắp cho hạnh phúc của người khác.*** Như Thánh Vịnh Đáp Ca nhắc nhở chúng ta, lối sống trung tín đầy tích cực ấy mang lại phúc lành và bình an đích thực. Tại sao sự ý thức này lại quan trọng đến vậy? Thánh Phaolô đã đưa ra câu trả lời trong Bài Đọc Hai, trích từ thư gửi tín hữu Thêxalônica. Ngài nhắc nhở rằng Ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm vào ban đêm. Vì thế, ngài khuyên: *"Chúng ta đừng ngủ mê như những người khác, nhưng hãy tỉnh thức và sống tiết độ".*

Thông thường, khi nghe nói về việc "tỉnh thức" chờ đợi Chúa Kitô trở lại, chúng ta dễ hình dung ra một người đang lo âu nhìn đăm đăm qua cửa sổ, chờ đợi bầu trời tách mở. Thế nhưng, Thánh Phaolô gọi chúng ta là "con cái của ánh sáng". Tỉnh thức không có nghĩa là vì sợ hãi mà trốn vào một hầm trú ẩn. Tỉnh thức nghĩa là sống trọn vẹn trong ánh sáng ân sủng của Thiên Chúa ngay lúc này; là xắn tay áo lên để thực thi công việc của tình yêu thương khi chúng ta còn thời gian.

Khi tiến gần đến cuối năm phụng vụ, các bài đọc hôm nay mời gọi chúng ta thực hiện một cuộc kiểm điểm tâm linh: ***Chúng ta đã chôn giấu điều gì vì sợ hãi?*** Có lẽ chúng ta đã chôn giấu khả năng tha thứ vì sợ bị tổn thương lần nữa. Có lẽ chúng ta đã chọn cách im lặng trước những bất công vì sợ xung đột. Hoặc có lẽ, chúng ta đã chôn giấu chính đức tin của mình, giữ nó như một vấn đề hoàn toàn riêng tư vì sợ người khác đánh giá.

Thiên Chúa không phải là một bạo chúa khắc nghiệt luôn rình rập để bắt lỗi chúng ta. Ngài là một người Thiên Chúa quảng đại, yêu thương chúng ta đến mức tin tưởng trao phó cho chúng ta chính cuộc sống và sứ mạng của Ngài. Khi chúng ta can đảm bước đi trong đức tin — khi chúng ta dám yêu thương, tha thứ và phục vụ người nghèo — chúng ta sẽ nhận ra rằng ân sủng của Thiên Chúa luôn làm cho những gì chúng ta dâng hiến được nhân lên gấp bội. Hôm nay, chúng ta hãy cầu nguyện để có được lòng can đảm khơi dậy bất cứ điều gì mà chúng ta từng che giấu trong bóng tối. Ước mong sao chúng ta có thể mang những ân huệ của mình ra ánh sáng, rộng lòng chia sẻ chúng với những người xung quanh, để rồi một ngày kia, chúng ta được nghe những lời mà ai trong chúng ta cũng hằng mong đợi: *"Khá lắm! Hỡi đầy tớ tốt lành và trung tín... Hãy vào chung hưởng niềm vui với chủ của ngươi."*

Lạy Chúa Giêsu, Ngài đã ban cho chúng con hồng ân đức tin và đặc ân được làm con cái Thiên Chúa. Xin giúp chúng con biết sử dụng những khả năng và thời gian mà Ngài đã trao phó để vun đắp đức tin qua một đời sống đạo đức mỗi ngày, hầu khi Ngài trở lại, chúng con được xứng đáng lãnh nhận phần thưởng là sự sống đời đời. Amen.